

CHESSIE

2/95

CHESAPEAKEKERHO- CHESAPEAKEKLUBBEN RY

TOIMIHENKILÖT-FUNKTIONÄRER

HALLITUS

Puheenjohtaja

Anita Soinjoki

Suonotkontie 4 A 8, 00630 Helsinki, puh. 90-746225

Varapuheenjohtaja

Matti Heino

Tuulastie 14, 50170 Mikkeli, puh.955-360980

Sihteeri

Sanna-Kaisa Karjalainen

Lindalintie 6 A 2, 02400 Kirkkonummi, puh. 90-2962697

Muut jäsenet

Reija Kaheinen

Odinlammentie 12, 02970 Espoo, puh.90-842023

Hannu Kuusela

Arturi Kannistontie 9 A 1 00320 Helsinki, puh.90-5882407

Rahastonhoitaja

Pertti Karjalainen

Lindalintie 6 A 2, 02400 Kirkkonummi, puh. 90-2962697

POSISIIRTOTILI N:O 800013-424547

CHESIE-LEHTI

Päätoimittaja

Anita Soinjoki

toimittajat

Irma Koponen

Hannu Kuusela

KANSIKUVA: Sanna Karjalainen

ILMOITUSHINNAT

1/1 sivu mk 50,-

1/2 sivu mk 30,-

1/4 sivu mk 20,-

PUHEENJOHTAJAJALTA

Luin sanomalehdestä hiljattain melko surullisen tarinan, siinä kerrottiin Cavalier King Charles spanielista jota rottweiler oli purrut niin pahasti että cavalieri oli jouduttu lopettamaan. Tragedia oli sattunut koirapuistossa jossa molemmat koirat olivat olleet ulkoilemassa vapaina. Käytin sanaa tragedia sillä siitä siinä on todellakin kysymys, niin koiransa menettäneelle ihmiselle kuin toisen osapuolen omistajallekin. Rottiksen omistaja tuomittiin korvauksiin mutta ne eivät tuo kuollutta koiraa takaisin eivätkä myöskään tuo rottiksen menetettyä mainetta takaisin. Luultavasti paikalliset koiraihmiset ovat leimanneet rottiksen "tappajakoiraksi" ja karttavat sitä kuin ruttoa.

Muutama viikko sitten törmäsin itse samankaltaiseen tapaukseen uskaltautuesani kulkemaan koirapuiston läpi. Nuori tyttö oli nostanut sileäkarvaisennoutajansa penkille ja tutki sen niskaa itkien niin vuolaasti että tuskin pystyi näkemään mitään. Komensin koirani olemaan paikalla ja menin tytön avuksi. Pian koiran niskasta löytyi noin viiden markan kolikon kokoinen reikä. Kaksi dobermannia olivat käyneet suoraan hänen koiransa kimppuun. Tyttö ei ollut koskaan aikaisemmin nähnyt kyseisiä koiria ja veikkaanpa ettei niitä meidän koirapuistossa enää näykään. Ne olivat häipyneet paikalta nopeasti eikä tyttö ollut ymmärtänyt pyytää omistajalta nimiä ja osoitteita. Tytölle ja hänen koiralleen jäi vain ikävä muisto, muhkea eläinlääkärilasku ja pitkä toipumisaika.

Chesapeakelahnoutajat ovat isokokoisia koiria ja lisäksi varsin välinpitämättömiä muita koiria kohtaan joten ne eivät välttämättä kovin helposti joudu kahnauksiin. Vahinkoja voi kuitenkin sattua ja silloin

on hyvä pitää mielessä että koiranomistaja on aina vastuussa koiransa teoista. Rauhallinen tilanteen selvittäminen tappeluun jälkeen on kaikille osapuolille (varsinkin koirille jotka saattavat olla shokissa, vertavuotavia, hysteerisiä jne.) paras ratkaisu. Tutkitaan koirien saamat vammat, vaihdetaan nimet, puhelinnumerot tai osoitteet ja sovitaan menettelytavoista. Hankalissa tapauksissa saattaa olla hyvä ottaa mahdollisten todistajien nimet muistiin.

Huutamisesta ja rähjämisestä ei ole mitään hyötyä, paikalta pakeneminen on raukkamaista. Kennelmaailmassa on paljon kirjoittamattomia sääntöjä ja yksi niistä on juuri se että tällaiset tapaukset hoidetaan "herrasmiesmäisesti", hyvää kenneltapaa noudattaen.

Jokaisessa koirayhteisössä on aina "häirikkökoiria", kaikki tietävät että niiden omistajat eivät hallitse lemmikkejään tai tiedetään että koirat ovat tavallista innokkaampia haastamaan riitaa toisten kanssa, joskus tulee jopa selvästi luonnevikaisia koiria vastaan. Eikö silloin olisi paras ratkaisu yksinkertaisesti välttää niiden tapuamista, eikä itsepäisesti pitää kiinni oikeudestaan olla juuri siinä missä "vihollinen" on. En yhtään häpeä tunnustaa että itse useamman kerran olen koirineni paennut kiljuen paikalta kun "vihollinen" lähestyy. Lily ja Freddie eivät ole tappelijoita ja yhteen aikaan Maunulassa asui rottisnarttu joka oli erittäin dominoiva ja joka selvästi tarisi halusta päästä alistamaan Freddie'tä. Onnistuimme loppuun asti välttämään yhteenottoa, vain kerran koirapuistossa oli käydä hassusti kun en juttellessani heti huomannut kauhumme saapuneen. Kun vihdoinkin huomasi sen, se lähestyi jo hyvää vauhtia (lähinnä tuli mieleen panssarivaunu) sil-

missään sellainen ilme että minä kutsuin koiriani ja laukkasin kovempaa kuin koskaan aikaisemmin kohti porttia. Kaikki oli sekunnin murto-osasta kiinni, juuri kun selvisimme ulos ja sain portin suljettua rottis törmäsi siihen täydessä vauhdissa. Arvatkaa kutsuiko omistaja sitä kertaakaan! Onneksi he muuttivat pian sen jälkeen kauas pois.

Pienikokoiset koirat ovat luku sinänsä. Usein ne tai niiden omistajat pelkäävät isoja koiria-valitettavan usein painavista syistä! Tätä tunnetta isojen koirien omistajien tulisi kunnioittaa eikä missään nimessä pilkata. Heillä on täysi oikeus kulkea rauhassa ja myös täysi oikeus vaatia että vastaantuleva iso koira on kytkettynä eikä vapaana. Oli isokokoinen koira miten kiltti tahansa se on edelleenkin jopa kymmeniä kertoja painavampi kuin pieni koira ja saattaa tehdä pahaa jälkeä vain astumalla pienemmän päälle. Toivottavasti me chessieihmiset voimme ylpeillä sillä että otamme toisetkin koirat omistajineen huomioon ulkoillesamme. Vanha sanonta "yhteipelillä se sujuu" sopii hyvin koiraamaailmaankin.

Sitten iloisempiin asioihin nimittäin chessietreffeihin. Niitä suunnitellaan parhaillaan kuumeisesti mutta tässä lehdessä julkaistaan jo alustava ohjelma sekä ilmoitautumiskaavake jota sydämestäni toivon teidän käyttävän. Varsinaiset treffit alkavat perjantaina 28/7 MUTTA aiomme järjestää koulutusta jo keskiviikkoillasta alkaen. Te, joita tämä Joyce Munday'n vetämä koulutus kiinnostaa ottakaa yhteyttä erillisellä kortilla tai puhelimitse puheenjohtajaan tai Hannu Kuuselaan niin saatte lisätietoja asiasta. Ilmoittakaa tulostanne mahdollisimman nopeasti sillä voi olla että kaikki halukkaat eivät mahdu mukaan! Kuunteluoppilaita voidaan ottaa niin monta kuin halukkaita löytyy.

Tässä lehdessä julkaistaan viimeinen osa Nancy Lowenthal'in kirjoituksesta "Chesapeakekelahden noutajan luonne", toivon että olette lukeneet tarinat sillä olin ajatellut että voisimme treffeillä keskustella aiheesta. Minua kiinnostaisi myös kuulla minkälaisia tunteja kertomukset koirista ovat teissä herättäneet.

Muistakaa että treffeillä pidetään kerhon vuosikokous, tulkaa mukaan vaikuttamaan!

Kasvattajat! Kehoitattakaa pennunostajia tulemaan treffeille jotta saisimme Joyce'n mielipiteen mahdollisimman monesta koirasta. Joycehan on nähnyt suomalaisia chesieitä jo vuodesta -81 joten tulee olemaan mielenkiintoista kuulla minkälaisena hän pitää rodun kehitystä maassamme. sitäpaitsi Joyce tulee kirjaimellisesti suoraan Englannin Chesapeakekerhon erikoisnäyttelystä jonka hän on arvostellut edellisenä viikonloppuna joten saamme tuoreita uutisia sieltä.

**KAIKKI MUKAAN! ILOISIIN
NÄKEMISIIN, AITOOSSA TAVATAAN!**

Anita Soinjoki

**MUISTAKAA ROKOTUKSET, NIIDEN
ON EHDOTTOMASTI OLTAVA
KUNNOSSA.**

PUNKIT

Tuskinpa löytyy metsässä liikkunutta koiraihmistä joka ei jossain vaiheessa olisi "törmänyt" punkkiin eli puutiaiseen. Tämä yleisesti inhottu, verta imevä pieni otus aiheutti paniikkia joitakin vuosia sitten kun todettiin että jotkut niistä levittävät bakteeria joka aiheuttaa Lymen borreliosisin nimellä tunnettua sairautta. Silloin bakteeria levittävää punkkia esiintyi lähinnä saaristossa mutta äskettäin lukemani artikkelin mukaan niitä esiintyy nyt Joensuu - Vaasa linjan eteläpuolella yleisesti.

Aivan aluksi lienee syytä pistää lopullisesti piste sille sitkeästi elävälle harhaluulolle että puutiaiset vaanivat uhriaan puiden, erityisesti lepän oksilla. Puutiainen viihtyy sekametsän kosteassa, runsaassa aluskasvillisuudessa, suojassa auringolta ja tuulelta.

Ihminen voi suojautua punkeilta metsässä liikkeessaan käyttämällä pitkävartisia kumisaappaita mutta koirien kohdalla tämä ei valitettavasti onnistu.

Tärkeintä olisikin tutkia koira jokaisen metsälenkin jälkeen tarkkaan ja poistaa kutsumattomat vieraat sen iholta heti. Itse olen monta kertaa onnistunut poistamaan punkin koirani turkista ennenkuin se on edes päässyt kiinnittymään ihoon sillä punkki etsiytyy yleensä alueelle jossa iho on ohutta kuten korvien taustat, kainalot, vatsa ja nivukset.

Mikäli punkki on jo kiinnitynyt ihoon sitä ei missään tapauksessa saa repiä väkisin irti sillä silloin sen ruumis kyllä irtoaa mutta pää jää kiinni ihon alle. Vaikka kyseinen punkki ei olisikaan Lymen taudin saastuttama sen ihoon jäänyt pää aiheuttaa luultavasti ilkeän tulehduksen.

Kaikkein kätevin tapa irrottaa punkki on käyttää niin sanottuja "punkkipiltejä". Punkkipihdit voi ostaa apteekista, niissä on käyttöohjeet mukana ja kokemuksesta voin kertoa että ne ovat helppokäyttöiset. Vanhan kansan tapa irrottaa punkki on peittää se jollain rasvalla, esimerkiksi vaseliinilla jolloin se vetäytyy pois ihon alta ja tukehtuu. Ameriikkalaisen tutkimuksen mukaan tätä keinoa ei kannattaisi käyttää sillä pelätään että punkki tukehtuessaan oksentaisi jolloin tartunnan saaminen olisi entistä varmempaa.

Ennen apteekista sai ostaa Ixocan-nimistä punkkiöljyä joka oli todella tehokasta mutta pari- kolme vuotta sitten se poistettiin valikoimasta, ehkäpä juuri edellä mainitusta syytä!

Esimerkkinä elävästä elämästä en malta olla ketomatta tarinaa mäyräkoiran omistajasta ja hänen innokkaasta apulaisestaan jotka muistivat kuulleensa että punkit poistetaan koirasta rasvan avulla. Vaseliinin puuttuessa päätettiin peittää puutiainen voilla! Arvaatte kai miten tarina päättyi: voi hävisi mutta punkki pysyi! Punkista huolimatta mäyrispoika oli varsin tyytyväinen valitse-

vaan tilanteeseen, voita kului melkoinen määrä. Tapauksesta on valokuvia todisteina - allekirjoittaneen albumissa!

Todella kurjaksi Lymen borrelioosiin sairastumisen tekee se että ensioireet ilmaantuvat jopa viikkojen kuluttua tartunnan saamisesta. Kaikille ihmisille ei ensioireita ilmaannu lainkaan. Tavallisesti ensimmäinen oire on rengasmainen ihottuma joka laajenee iholla. Tämä ihottuma ei edes kutise joten sen huomaaminen koiran iholla on sattuman kauppaa, sen sijaan usein esiintyvät flunssan oireet kyllä huomaa mutta on eri asia osaako niihin reagoida oikein.

Varsinainen tauti saattaa puhjeta vasta kuukausia tai jopa vuosia tartunnan jälkeen. Silloinkin taudin määrittäminen on äärimmäisen vaikeata sillä väsymys, päänsärky, sydän-, nivel- ja aivotulehdukset voivat olla monen eri taudin oireita.

Tautia voidaan hoitaa lääkkeillä, mitä aikaisemmin diagnoosi tehdään sen suuremmat paranemismahdollisuudet ovat. Hoitamattomana Lymen borrelioosi on kohtalokas.

Jos pystymme estämään koiramme mahdollisen sairastumisen tähän kaameaan tautiin pelkästään sillä että tutkimme sen tarkkaan metsälenkkien jälkeen ja poistamme puutiaiset minusta olisi syytä tehdä siitä tapa pikimmiten!

Mars kaikki apteekkiin ostamaan punkkipihdit, samantien kannattaa ostaa muutama kyypakkaus sillä nekin kuuluvat ehdottomasti jokaisen koiranomistajan kesäapteekkiin!!

Anita Soinjoki

Jalostusneuvojan palsta

Aineston tähän palstaan toimittaa Suomen Noutajakoira järjestön chesapekelahdennoutajien jalostusneuvoja Gun Holmström. Häneen voi ottaa yhteyttä puh. 90-262580 klo. 9-21, kaikissa jalostukseen liittyvissä asioissa.

Tulen tulevaisuudessa toimittamaan Chessielehdelle mielestäni mielenkiintoisia artikkeleita, joita löydän muista koiralehdistä ja jotka koskettavat myös rotuamme. Kaikki ns. viralliset tiedot julkaistaan Suomen Noutajakoira järjestön Nuusku-lehdessä. Nämä tiedot ovat esim. rekisteröinti- ja tuonti tiedot jne.

Terveisin Gun Holmström

Koiran tuonti Suomeen lemmikkieläimenä matkustajan mukana

EU-maista:

Ruotsista, Iso-Britanniasta, Pohjois-Irlannista ja Irlannista tuotavien kaiken ikäisten koirien on oltava terveitä, eläimessä ei saa olla lähtöpäivänä tarttuvien tautien oireita. Näistä maista tulevia koiria ja kissoja koskevat samat ohjeet kuin muista rabiesvaapaista maista tulevia eläimiä.

Muista EU-maista tuotavien yli kolmen kuukauden ikäisten kissojen ja koirien on oltava terveitä, eläimessä ei saa olla lähtöpäivänä tarttuvien tautien oireita. Ja lisäksi eläimellä on oltava eläinlääkärin an-

tama todistus, josta ilmenee että se on kolmen kuukauden iän jälkeen rokotettu raivo-tautia vastaan vuosittain tai kyseiselle rokotteelle hyväksytyin väliajoin ja rokotteenä on käytetty inaktivoitua, Euroopan farmakopean mukaisesti valmistettua rokotetta. Todistuksesta tulee ilmetä myös käytetyn rokotteen nimi ja eränumero.

Alle kolmen kuukauden ikäisten pentujen ei tarvitse olla rokotettu, mutta niiden pitää olla terveitä ja eläimessä ei lähtöpäivänä saa olla tarttuvien tautien oireita.

EU:n ulkopuolisista maista:

1. Rabiesvapaasta maasta:

Norja paitsi huippuvuoret, Islanti, Australia, Uusi-Seelanti ja Japani:

Rabiesvapaasta maasta tuotavalta koiralta tai kissalta ei vaadita rabiesrokotusta, mikäli tuonti tapahtuu suoraan kyseisestä maasta, toisen rabiesvapaan maan kautta tai rabiesmaan kautta siten, ettei eläin poistu tullialueelta kuljetuksen aikana.

2. Baltian maista, Venäjältä ja muista entiseen Neuvostoliittoon kuuluneista maista, Puolasta, Turkista, Aasian (paitsi Japani), Afrikan, Etelä- ja Keski-Amerikan maista:

Tulliviranomaiselle esitetään asianomaisen alkuperämaan eläinlääkärin antama todistus tai eläimen rekisterikirjaan tai vastaavaan asiakirjaan eläinlääkärin tekemä merkintä siitä, että eläin on rokotettu raivotaudin eli rabioksen varalta hyväksytyllä rokotteella vähintään 30 vuorokautta ja aikasintaan 12 kuukautta ennen maahantuontia. Uusintarokotuksessa ei 30 vuorokauden odotusaikaa tarvita. Asiakirjan tulee olla suomen-, ruotsin-, englannin-, tai saksankielinen ja siitä tulee ilmetä todistuksen tai asiakirjan antaneen eläinlääkärin nimi ja mahdollinen virkaasema asianmukaisesti selvennettyinä, päiväys ja antopaikka sekä käytetyn rokotteen nimi ja valmistaja.

Mikäli koiralta tai kissalta puuttuu edellä

mainittu merkintä raivotautirokotuksesta, eläimen maahantuontia ei sallita ja tällainen eläin tulee välittömästi palauttaa, tai mikäli tämä ei ole mahdollista, lopettaa raja-eläinlääkärin valvonnassa.

3. Yhdysvalloista, Kanadasta ja Euroopasta lukuunottamatta yllämainittuja maita:

Tulliviraomaiselle esitetään asianomaisen alkuperämaan eläinlääkärin antama todistus tai eläimen rekisterikirjaan tai vastaavaan asiakirjaan eläinlääkärin tekemä merkintä siitä, että eläin on rokotettu raivotaudin eli rabioksen varalta hyväksytyllä rokotteella vähintään 30 vuorokautta ja aikasintaan 12 kuukautta ennen maahantuontia. Uusintarokotuksessa ei 30 vuorokauden odotusaikaa tarvita. Asiakirjan tulee olla suomen-, ruotsin-, englannin- tai saksankielinen ja siitä tulee ilmetä todistuksen tai asiakirjan antaneen eläinlääkärin nimi ja mahdollinen virkaasema asianmukaisesti selvennettyinä, päiväys ja antopaikka sekä käytetyn rokotteen nimi.

Mikäli edellä mainittu eläinlääkärin merkintä rokotuksesta puuttuu asiakirjasta tai se on kieleltään tai muutoin sellainen, ettei tulliviranomainen voi sen perusteella sallia tuontia, voi maahantuojan kustannuksella paikalle kutsuttu raja-eläinlääkäri määräämillään ehdoilla sallia eläimen maahantuonnin.

Lista hyväksytyistä rokotteista löytyy toimituksesta.

FIN MVA
käyttöön

Suomen muotovalion lyhenne ei ole enää SF MVA. Vuoden alusta otettiin käyttöön uusi lyhenne FIN MVA. Myös vanhat valiot ottavat FIN MVA:an käyttöön.

ILMOITTAUTUMINEN CHESSIE-TREFFEILLE

Koiran nimi ja titteli _____

Kutsumanimi _____

Rekisterinumero _____ Synt. aika _____ Väri _____ uros narttu

Isän nimi: _____

Emän nimi: _____

Kasvattajan nimi: _____

Omistajan nimi: _____ Puh: _____

Omistajan osoite: _____

OSALLISTUN

NÄYTTTELYYN (rasti ruutuun)

Junioriluokka Nuortenluokka Avoin luokka
9-18 kk 18-24 kk 24 kk-7 v.

Valioluokka Veteraaniluokka Supervet.luokka
yli 7 v. yli 10 v.

Metsästystesti, SUNN

YHTEENSÄ MK 80,-

RUOKAILUUN (kpl-määrä ruutuun)

PERJ LAU SUNN
Iltapala Iltapala Aamupala Lounas

Lounas

Iltapala

YHTEENSÄ MK _____

YÖPYMINEN

Aikuisia _____ kpl Lapsia _____ kpl

Koululla Perj-Lau Lau-Sunn

Asuntovaunu Perj-Lau Lau-Sunn

Teltta Perj-Lau Lau-Sunn

YHTEENSÄ MK _____

JOYCE MUNDAY-SHARLAND KENNELS

Tämän kesän treffeille saamme toivottaa tervetulleeksi vanhan ystävämme, englantilaisen chessiekasvattajan Joyce Munday'n. Monet täällä Suomessa tuntevat hänet ennestään sillä hän on käynyt täällä useita kertoja arvostelemassa virallisissa näyttelyissä, kouluttamassa noutajia eri leireillä, tervehtimässä suomalaisia mopseja ja ennenkaikkea hän on käynyt täällä tapaamassa suomalaisia chesapeakelahdennoutajia. Minulla oli ilo tutustua häneen vuonna -81 kun hän Gunnen kanssa tuli katsomaan Selman ensimmäistä pentuetta, silloinkin hänet oli kutsuttu tänne arvostelemaan näyttelyssä m.m. chesapeakeja. Viimeksi tapasin hänet vuonna -93 jolloin Golden Ring oli kutsunut hänet leirilleen kouluttajaksi. Joyce on myös arvostellut ja kouluttanut koiria esimerkiksi Ruotsin-, ja Tanskan treffeillä sekä Sveitsissä.

Joyce aloitti koirien kasvatuksen Sharland kennelnimellä vuonna 1952. Hän on kasvattanut kultaisianoutajia, kiharakarvaisianoutajia, sussexinspanieleita, mopseja ja tietenkin chesapeakelahdennoutajia. Suomeen on tuotu kaksi hänen kasvattiaan Sharland Komsalö Chortle eli "Agnes" sekä Sharland Komsalö Cactus eli "Robin". Kysyin häneltä mikä hänen chessieistään on ollut kaikkein rakkain, ja hän totesi kysymyksen olevan erittäin vaikea lopulta nimen yhden uroksen Sharland Chuckle'in ja yhden nartun Sharland Clementine'in. Tällä hetkellä hänellä on kotona vain yksi chessienarttu nimeltään Sharland X-mas Present eli "Meg". Joyce on koirineen osallistunut näyttelyihin ja kokeisiin mutta pääsääntöi-

sesti hän on käyttänyt koiriaan käytännön metsästyksessä.

Aikaisemmin hän myös kasvatti ja koulutti metsästyshevosiä, tämä harrastus on kuitenkin jäänyt muiden velvollisuuksien takia. Yhdessä ystävänsä Pat'in kanssa hän kasvattaa lihakarjaa. Koirien ja karjan lisäksi heillä on kissoja, ankoja, kanoja ja oikein komea papukaija jonka Joyce on saanut lahjaksi. Viitisen vuotta sitten Joyce ja Pat päättivät muuttaa Skotlantiin Sussex'ista, siellä olisi heidän mielestään sekä puhtaampaa että halvempaa asua ja elää. Niinpä nämä kaksi jo varsin iäkästä naista pakkasivat koko "huushollinsa" eläimeen kaikkineen ja muuttivat, eivätkä ole kuulemma päätös-tään katuneet. Päivastoin, kun heille äskettäin tarjoutui tilaisuus ostaa lisää maata edulliseen hintaan he eivät epäröineet vaan tekivät kaupat heti, varsinaisia rautarouvia siis!

Kouluttajana Joyce on niin suosittu kahdesta syystä. Ensinnäkin hän tuntee läpikotaisin. Chessiet ovat erillaisia kuin muut noutajarodut, itse asiassa he eroavat luonteeltaan kaikista muista koiraroduista. Tämä on seikka joka aina on pidettävä mielessä niitä koulutettaessa. Tämän lisäksi rodun yksilöt ovat keskenään kovin erillaisia, se mikä sopii yhdelle chessielle ei välttämättä sovi toiselle. Jokaista on kohdeltava yksilöllisesti. "Toinen syy siihen että häntä kerran toisensa jälkeen kutsutaan vetämään koulutusta on se että hän on niin positiivinen ihminen. Hän tietää varsin hyvin että koulutuksessa ilmenivät ongelmat harvoin ovat koiran syytä. Syy ongelmiin on taluttimen toisessa pääs-

sä.ohjaajassa. Siitä huolimatta hän ei koskaan masenna ohjaajia.

Joyce luottaa täysin siihen että chessiet osavat työnsä ja hän tavallaan "pakottaa" ohjaajankin luottamaan koiransa kykyihin, näin onkin ensimmäinen askel otettu kohti parempaa yhteistyötä. Joycellle ei koskaan kannata sanoa: "Tätä ei koirani osaa!" Vastaus on aina: "Kyllä se osaa, tehdäänpäs nyt näin....." Hetken kuluttua koira on tehnyt juuri sen minkä väitit ettei se osaa. En ole koskaan nähnyt hänen hermostuvan koiraan tai ohjaajaan mutta hän on hyvin itsepäinen eikä halua antaa periksi ennen kuin ongelma on ratkaistu. Koska Joyce on erittäin huumorintajuinen koulutukset sujuvat aina iloisissa

merkeissä, hän on yhtä vilpittömän tyytyväinen koiran hyvään suoritukseen kuin koiran ohjaajakin. Itse asiassa hän usein innostuu koulutustilanteesta niin ettei millään malttaisi lopettaa ja hänet on puoliväkisin raahattava tauolle.

Tässäpä tämänvuotinen treffivieraamme pähkinänkuoressa. Toivottavasti mahdollisimman moni teistä päättää tulla itse tutustumaan häneen ja antamaan hänen tutustua koiraanne. En usko että kadutte!

Anita Soinjoki

*Chessitreffit -85,
Joyce Munday*

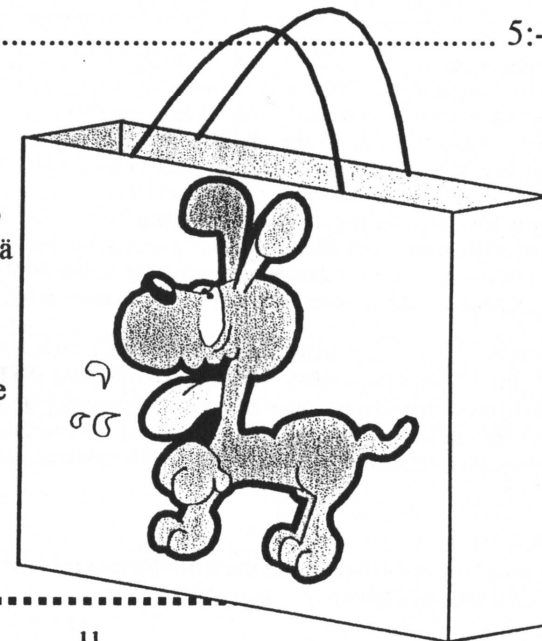
MYYTÄVÄT TARVIKKEET

Kerhon T-paita	80:-
Kerhon collegepaita	100:-
Autotarrat (Chessiesiluetti, musta ja ruskea) 2 kpl	15:-
Kirjepaperia (10 kpl.)	20:-
Kirjekortit kuorineen	20:-
Field Trial hihnat	30:-
Mukit	35:-
Tulitikkuaski	5:-

Kaikkiin tilauksiin lisätään postikulut!

Älkää tilatessanne lähettäkö rahaa, lähetyksen yhteydessä on laskunne jonka voitte maksaa kerhon tilille.

Tilaukset kortilla tai puhelimitse Anita Soinjoelle tai Hannu Kuuselalle.

Chessietreffit

AITOO 28.-30.7.1995

CHIESSIETREFFIEN ALUSTAVA OHJELMA

PERJANTAI 28.7. klo	16.00 Ilmoittautuminen
	18.00 Iltapala
	19.00 Chesapeakelahdenmoutajan luonne ja koulutus-Joyce Munday vapaata keskustelua
	21.00 (sauna, grillausta) illanviettoa
LAUANTAI 29.7. klo	08.00 Aamupala
	09.00 Koulutusta - Joyce Munday
	14.00 Lounas
	15.00 Metsästystesti - tuomari Joyce Munday
	18.00 Iltapala
	19.00 Vuosikokous
	21.00 Illanviettoa kuten perjantaina
SUNNUNTAI 30.7. klo	08.00 Aamupala
	09.00 Näyttely tuomari Joyce Munday
	14.00 Lounas
	15.00 Treffien päättäjäiset, siivous kotiinlähtö

HINNASTO

Yöpyminen koululla: 55:-/vrk /aikuinen
omat vuodevaatteet mukaan ! 25:-/vrk/ lapsi (alle 14v)

asuntovaunu / telta: 25:-/vrk / aikuinen

Ruokailu: 15:-/ hlö iltapala /aamupala (kahvi / tee, leipä, makkara, juusto, puuro) lapset 5:- (6-10v)
30:-/ hlö lounas (alle 6v ilmaiseksi)

Leirimaksu: 80:-/ koira (saman perheen kaksi koira 140:- kolme koira 180:-)

Leirimaksuun sisältyy kaikki toiminnot: näyttely, koulutus, luento ja testi.

Ne jotka osallistuvat koulutukseen ennen treffejä maksavat 70:- markan lisämaksun / kouluttaja eli yhden koiran osalta koulutus viikolla + treffit maksavat yhteensä 150:-, kuunteluoppilaat ilmaiseksi.

TUOKAA EHDOTTOMASTI OMAT DUMMYT MUKAAN !

KOIRIEN ROKOTUSTODISTUKSET EHDOTTOMASTI MUKAAN !

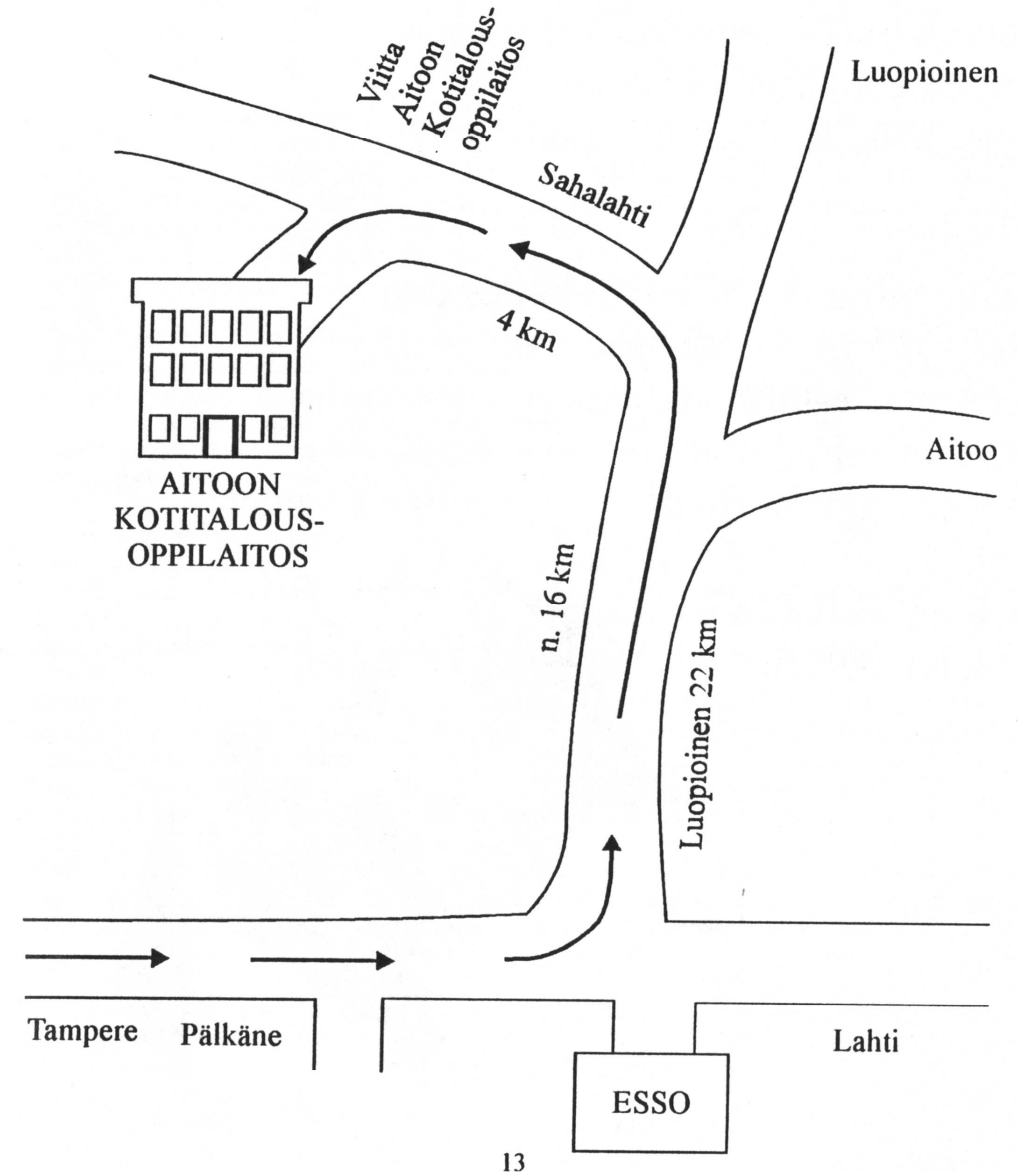
Rokotusvaatimukset ovat samat kuin virallisiin näyttelyihin .

Tulemme olemaan erittäin tarkkoja rokotusvaatimusten suhteen sillä vaikka penikkatautia ei enää ole kovin paljon eteläisimmässä Suomessa, Turku-Lahti-Lappeenranta linjan pohjoispuolella sitä esiintyy.

HUOMIO !

Ilmoittautumiset 14/7 mennessä ilmoittautumislomakkeella Anita Soinjoelle
(katso toimihenkilösivu)

AJO-OHJE AITOON KOTITALOUSOPPILAITOKSEEN

Chesapeakekerho - chesapeakeklubben

sääntömääräinen VUOSIKOKOUS

pidetään lauantaina 29.7.1995 klo 19.00

Chessitreffit yhteydessä Aitoon kotitalousoppilaitoksessa.

Esityslistalla sääntömääräiset asiat.

stadgeenligt ÅRSMÖTE hålles den

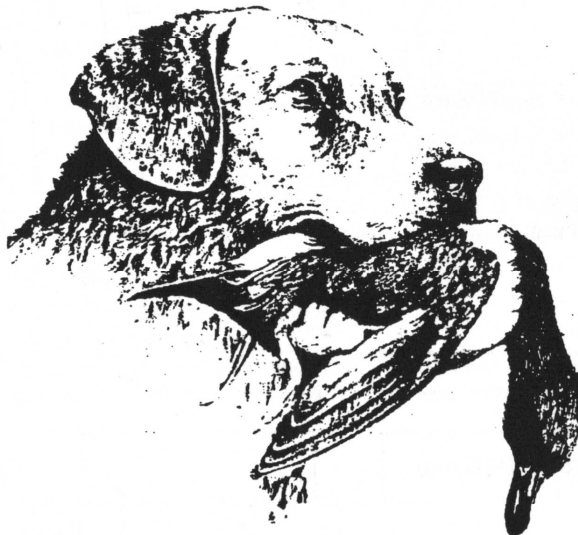
29.7.1995 kl. 19.00 i samband med

Chesapeake-täffen på Aitoo

kotitalousoppilaitos.

På föredragningslistan stadgeenliga ärenden.

TERVETULOA -
VÄLKOMNA

Cappy on suuri, voimakas ja ylenmäärin lempeä chesapeakeuros. Kobin (katso CHESSIE 1/95) sisarenpoikana se osoitti samaa sitkeyttä kuin enonsa päästäkseen tavoitteeseensa mutta käytti aivan eri tekniikkaa saavuttaakseen päämääränsä.

Cappy oli erittäin uskollinen omistajilleen, nuorehkolle pariskunnalle jotka olivat kasvattaneet sen pennusta asti. He opettivat sille noutamisen alkeet, veivät sen metsästämään, antoivat sen asua sisällä talossa ja rakastivat sitä suuresti. Koiran ilmeisen hyvät metsästystaipumukset saivat jokaisen joka näki sen työskentelevän kehoittamaan omistajia viemään Cappy'n metsästyskokeisiin. Niinpä palkattiinkin ammattikouluttaja viimeistelemään Cappy'n koulutuksen ja koira alkoi voittaa kokeissa. Kohta se myytiin suunnattomaan hintaan eräälle rotumme menestyksekkäimmistä metsästyskokeissa kilpailevalle henkilölle ja koirasta tulikin Kalifornian kaikkien rotujen Derby-kokeen voittaja.

Cappy päätettiin lähettää yhteen maamme huippuihin kuuluvaan koulutuskennele saamaan lisäkoulutusta. Tässä kennelissä käytetään sähköpantaa noutajien kouluttamiseen. Suljettuna vieraaseen kenneliin ainoana ihmiskontaktinaan vieras kouluttaja jolta ei saanut pienintäkään hellydenosoitusta Cappy'stä tuli onneton. Cappy'ä koulutettiin kennelissä kaksi vuotta ja koira kesti sen mutta se etääntyi sekä kouluttajasta että omistajasta eikä siihen saanut kunnolla kontaktia koulutus- tai koetilanteissa. Se oppi kaiken uuden helposti mutta ei työskennellyt tarpeeksi sitkeästi ja nopeasti jotta sen kyvyt olisivat tulleet esille kokeissa.

Cappy'n omistaja vei sen toisinaan mukanaan kotiinsa saadakseen sen pirstymään mutta sen sutautuminen häneen ei tullut paremmaksi. Se otti vastaan niin keuhut kuin rangaistukset samalla välinpitämättömyydellä. Osallistuessaan kokeisiin se työskenteli haluttomasti. Siltä näytti puuttuvan kokonaan taipumus vartioida sillä se tervehti kaikkia vieraita hyvin liehakoivasti. Kaikki jotka tunsivat koiran siihen aikaan huomauttivat sen ystävällisyydestä vieraita kohtaan ja siitä kuinka epätyypillinen rotunsa edustaja se oli.

Jälleen Cappy myytiin eteenpäin, tällä kertaa eräälle naiselle itärannikolla. Sen uusi omistaja rakastui siihen ensi silmäyksellä. Vaikka Cappy oli ollut "tarhakoira" hän antoi sen asua sisällä muiden koiriensä kanssa ja siitä tuli pian perheen täysvaltainen jäsen. Kiitoksena saamastaan hyvästä kohtelusta Cappy'stä tuli iloinen, rakastava ja mielyttämisenhaluinen. Koska Cappy oli erinomainen ulkomuodoltaan se ilmoitettiin näyttelyihin ja se saavuttikin varsin nopeasti muotovalion arvon.

Cappy lähetettiin itärannikolla asuvan erinomaisen kouluttajan luo, tämä mies ymmärtää chesapeakelahdennoutajien luonnetta todella hyvin ja on menestynyt erinomaisesti metsästyskokeissa. Tietäen hyvin rodun erikoislaatuisuuden kouluttaja päätti että Cappy saisi nukkua sisällä talossa hänen vuoteensa vieressä. Hän selitti että Kaliforniassa kasvanut koira ei mitenkään voisi nukkua ulkona ennenkuin se olisi täysin tottunut itärannikon kylmään talveen.

Henkilö joka tunsu hyvin molemmat kouluttajat huomautti osuvasti että muutto ensimmäisen luota toisen huostaan oli kuin muutto helvetin syvyydestä paratiisiin autuuteen. Kestäisikö chessie sellaista onnea? (Jotkut ihmiset uskovat että chessiet tarvitsevat voimakkaan auktoriteetin omaavan ohjaajan toimiaaksen hyvin!)

Talven aikana Cappy'n luonne, tarmo ja metsästystaipumukset elpyivät entiselleen ja kun se keväällä ilmoitettiin kokeisiin se voitti ne.

Cappy'n omistaja osti ilmastoidun asuntoauton jotta hän ja koira voisivat olla jatkuvasti yhdessä ja nauttia matkustamisesta kokeisiin ja näyttelyihin. Cappy saa nukkua rakkaan omistajansa vieressä omalla matollaan, omassa vuoteessan, omassa asuntoautossaan - näitä kaikkia se vartioi ja puolustaa tyypillisen chesien-tapaan!

Nämä tarinat olen kertonut kuvaillakseni chesapeakehännoutajan toisinaan niin värikästä luonnetta. Rodun edustajat ovat uskoilisia ja kiintyneitä omistajiinsa ja antavat kaikkensa heidän puolesta. Omistajien on omasta puolestaan luotava koiriinsa hyvä ja toiniva suhde, chesapeakehännoutajia kohtaan on osoitettava kunnioitusta ja aitoa rakkautta.

KIRJOITTANUT: NANCY LOWENTHAL
KÄÄNNÖS: AS